

Wiosenne powroty

Sąsiad szpak

1. Wykonaj zadania z karty pracy.

Narysuj po śladach linie – od zdjęć dorosłych ptaków do ich potomstwa. Nazwij ptaki.

Obejrzyj pióra wybranych ptaków – bociana, wilga, kukułki, czajki. Karta pracy, cz. 3, s. 69.

Rysuj po śladach linii – od zdjęć dorosłych ptaków do ich potomstwa. Nazwij te ptaki.

bocian kukułka wilga czajka

To są pióra czterech ptaków z poprzedniego ćwiczenia. Postuchaj, do którego ptaka należy każde pióro.

69

2. Rodzicu – zaproponuj dziecku ćwiczenia słuchu fonematycznego

„Co to za ptak?”

Rodzic podaje głoski, a dziecko wymyśla nazwy ptaków rozpoczynające się tymi głoskami.

Np.: *a* – albatros; *b* – bocian; *d* – dudek; *g* – gawron; *j* – jemioluszką; *k* – kukułka; *m* – mewa; *o* – orzeł; *p* – pliszka; *r* – raniuszek; *s* – sowa; *w* – wrona.

3. Proszę o przeczytanie dziecku opowiadania Małgorzaty Strękowskiej - Zaremby „Sąsiad szpak” i zapoznanie z ptakiem.

Duże zdjęcie szpaka. Dziecko ma możliwość dokładnego obejrzenia wyglądu ptaka.

Szpak karmiący pisklę

Dziecko omawia wygląd szpaka (pióra mieniące się kolorami tęczy, z brązowymi kreskami).

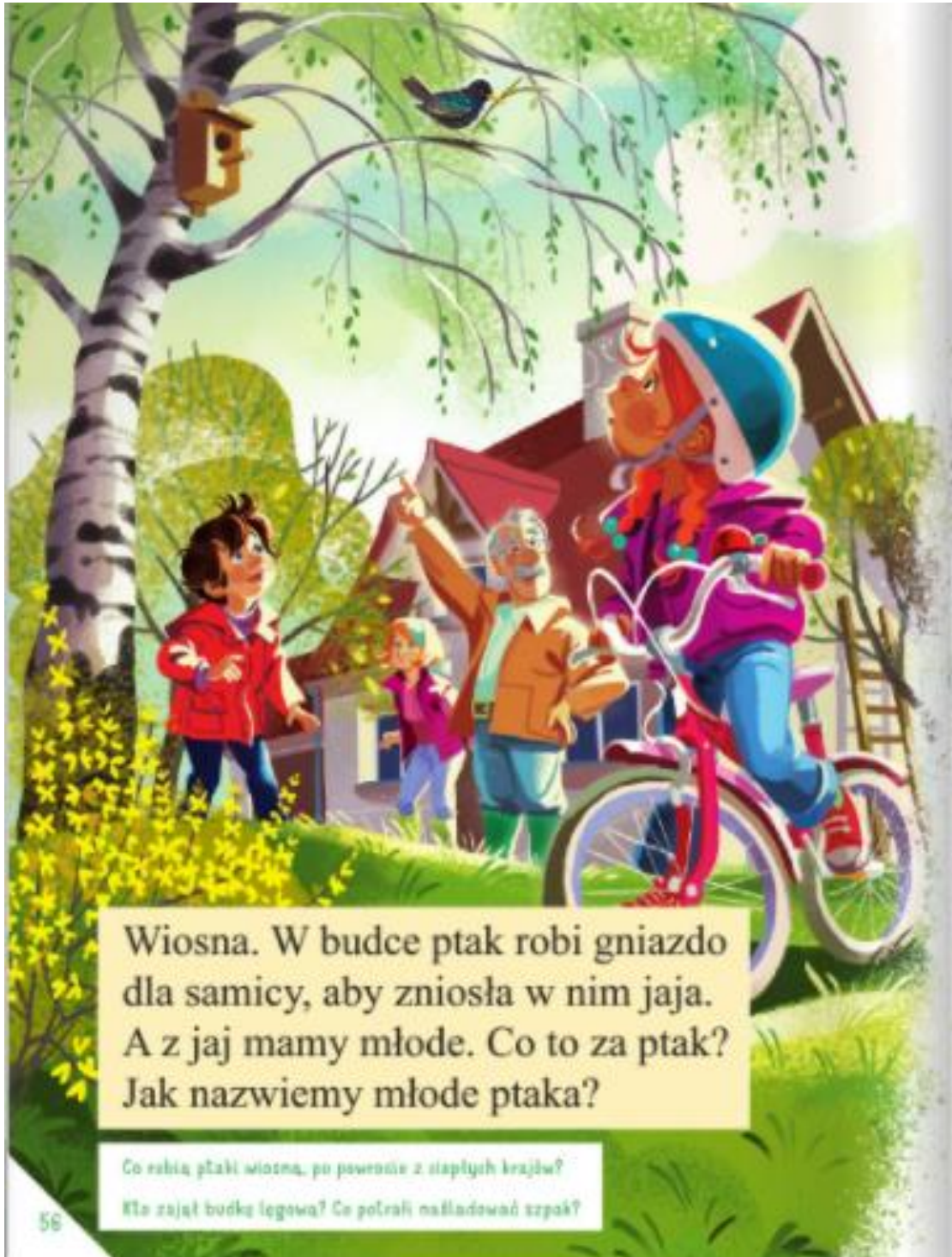
Ciekawostki o szpaku.

Szpaki są przedsiębiorcze, ciekawskie, towarzyskie. Wszystko robią szybko i zdecydowanie. W gniazdach mają ziola, które chronią je przed pasożytami.

Śpiewając, wydobywają różne dźwięki, najczęściej te zasłyszane, np. dźwięki klaksonów samochodów. Każdy z nich ma swoją charakterystyczną pieśń. Zjadają dżdżownice, mrówki i różne robaki z ziemi, spod kamieni. Lubią też dojrzałe owoce, np. czereśnie.

Słuchanie opowiadania Małgorzaty Strękowskiej - Zaremby „Sąsiad szpak”.

Książka (s. 56– 57)

Wiosna. W budce ptak robi gniazdo dla samicy, aby zniosła w nim jaja. A z jaj mamy młode. Co to za ptak? Jak nazwiemy młode ptaka?

Co robią ptaki wiosną, po powrocie z ciepłych krajów?
Kto zajął budkę legowa? Co połrali naśladować szpak?

Olek, Ada i rodzice przyjechali do dziadków w odwiedziny i zostali na cały weekend. Ada była zachwycona. Dostała nowy dzwonek do roweru w kształcie rumianego jabłuszka i musiała go wypróbować.

Natychmiast! Jeździła dookoła ogrodu dziadków i dzwoniła zawzięcie. Sprawiało jej to ogromną radość. Wprawdzie rodzina zatykała uszy, ale co tam. Wreszcie Olek nie wytrzymał. – Na kogo dzwonisz? – spytał.

– Na przechodniów. Ostrzegam ich, że jadę – odpowiedziała rozpromieniona Ada.

– Ja nie mogę! Tu nie ma żadnych przechodniów – wykrzyknął ogłuszony Olek.

Ada wzruszyła ramionami, jednak wreszcie przestała dzwonić.

– Jak dobrze – westchnęli dziadkowie, rodzice i cztery ogrodowe myszy.

– Cisza, aż dzwoni w uszach – roześmiał się dziadek. – Teraz mogę przedstawić wam nowego sąsiada. – Zaprowadził Adę i Olka w odległą część ogrodu. Tu, na pniu wysokiej brzozy, powiesił kilka dni wcześniej budkę lęgową dla ptaków. – Zachowajcie ciszę. Wkrótce go zobaczycie – szepnął.

Już po chwili dzieci zauważyły nadlatującego od strony sadu ptaszka. Krótki prostokątny ogon sprawiał, że w locie wyglądał jak czteroramienna gwiazda. Usiadł na gałęzi brzozy, ale z daleka od budki. Dzieci mogły mu się przyjrzeć uważnie. Czarne skrzydła mieniły się w wiosennym słońcu zielenią i fioletem. W ostro zakończonym dziobie trzymał źdźbło zeschłej trawy. Rozglądał się na wszystkie strony.

Olek i Ada aż wstrzymali oddechy, aby go nie spłoszyć. Ptak upewnił się, że nic mu nie grozi, i przefrunął do budki.

– Rozpoznaliście tego pana? – spytał dziadek.

– Pewnie. To pan szpak – odpowiedział bez wahania Olek.

– Pani szpak też osiedli się w budce? – spytała Ada.

– Oczywiście. Pan szpak wije gniazdo dla pani szpakowej i dla małych szpaczków.

– Będziesz miał bardzo dużo sąsiadów, dziadku – zauważył z uśmiechem Olek.

– Zdaje się, że będą podobnie hałaśliwi jak Ada i jej dzwonek – szepnęła mama, która dołączyła do obserwatorów pracowitego szpaczka.

– Szpet-szpet – zaśpiewał szpak i pomknął szukać materiałów na gniazdo. Wracał do budki wielokrotnie, przynosił pióra, korę, suche liście, mech, trawę.

– Stara się – zauważyła Ada.

Na to szpak zaskrzypiał jak stare deski w podłodze i jeszcze dodał: – Kuku, kuku!

Olek i Ada zrobili wielkie oczy. Ze zdziwienia, naturalnie. Czyżby pan szpak stracił rozum?

– Zapomnieliście, że szpaki potrafią naśladować różne głosy – przypomniał im dziadek, ubawiony zaskoczonymi minami wnucząt.

Następnego dnia o świcie Ada zerwała się z łóżka z głośnym krzykiem:

– Kradną mój rower!

Wypadła na podwórko w rozpiętej kurtce zarzuconej na piżamę. Za nią wyskoczyli dziadkowie, rodzice i Olek. Wszystkich obudził wyjątkowo głośny dźwięk dzwonka, który zdobił rower Ady. Jakież było ich zaskoczenie, kiedy odkryli, że rower stoi bezpieczny w komórce, a jego dzwonek...milczy. Gdy przetarli zaspane oczy, zobaczyli na gałęzi topoli przy oknie pokoju, w którym spała Ada, pana szpaka. Nowy sąsiad dziadka naśladował dźwięk dzwonka niczym najzdolniejszy artysta. Zdziwił się na widok rodziny w komplecie.

– Miau – miauknął jak kot i odleciał.

– „Miau”, czy to po ptasiemu dzień dobry? – zastanawiała się babcia.

Ada pomyślała, że to coś mniej przyjemnego.

– Przepraszam, panie szpaku – szepnęła w stronę budki.

Jak myślicie, dlaczego Ada przeprosiła szpaczka?

•**Proszę porozmawiać z dzieckiem na temat opowiadania.**

- Dlaczego Ada jeździła na rowerze i dzwoniła?
- Kogo przedstawiał dziadek Olkowi i Adzie?
- Gdzie założył gniazdo szpak?

- Jakie odgłosy naśladował szpak?
- Dlaczego Ada myślała, że kradną jej rower?
- Kto głośno naśladował dźwięk dzwonka?
- Jakim dźwiękiem pożegnał szpak rodzinę?

4. Ćwiczenia z tekstem.

Książka (s. 56–57).

Dziecko słucha tekstu czytanego przez Rodzica./5 - latki/

Dziecko czyta głośno teksty znajdujące się pod ilustracjami do opowiadania. / 6 – latki/

• **Podaj zdrobnienia i zgrubienia do słowa szpak.**

szpak – szpaczek, szpakunio...

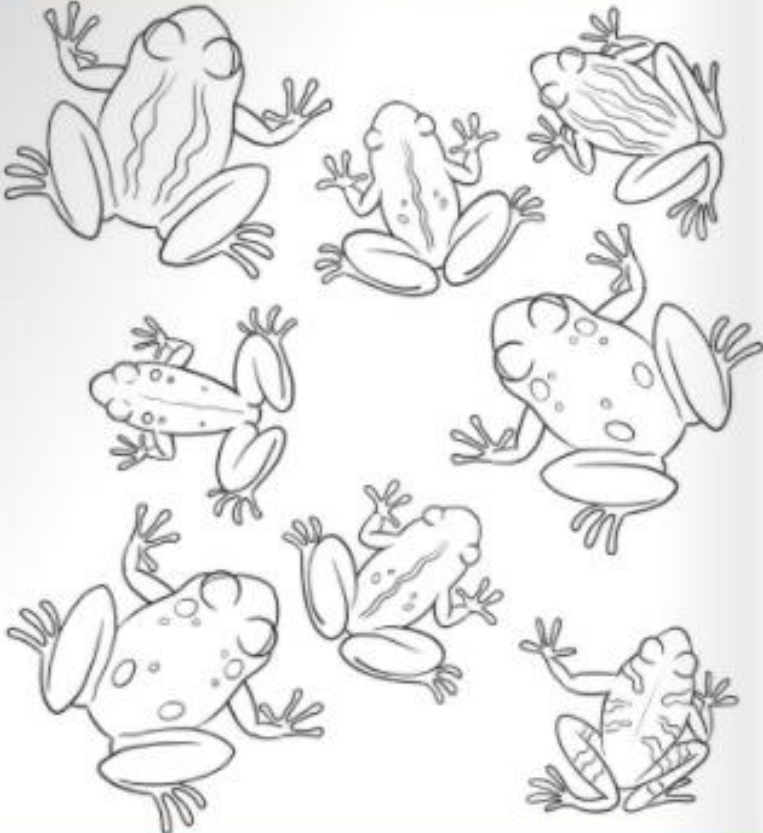
szpak – szpaczysko...

5. Proszę o wykonanie zadań z Karty pracy, cz. 3, s. 70–71.

Policz żaby. Wskaż dwie takie same pary żab. Pokoloruj je.

Wystukaj podany rytm i powtarzaj tekst za Rodzicem.

Policz żaby. Odszukaj wśród nich dwie pary takich samych żab. Pokoloruj je.

Re - ge, re - ge, rach, rach, rach!

Wykłaczysz podany rytm, powtarzając tekst za nauczycielem.

70

- Karta pracy, cz. 3, s. 71.
Rysuj szlaczki po śladach, a potem – samodzielnie.

Rysuj szlaczki po śladach, a potem – samodzielnie.

A ty, boć - ku, nie złap nas!

71

6. Pokoloruj kolorowanke według własnej inwencji, dorysuj brakujące elementy.

